Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

na revelacõe ad limina pruchi sacerdo
cium. ℣ Erat enim valde cõpacãs et
sup affluens pia gestens vulnera. ℟ Ve-
Pater erat in exhortando serius
in corripiendo vidua & orphanor
atq; oppressorum sic negocia cura
bat ac si propria essent. Rapinam
execrabat potencialiter arguebat
violentes. Et si quem forte quoti-
dianis affectum cernebat mira bi
liter refricabat miribilius q; con
solabatur. Erlsebat contrite fa
ma bonitatis eius que ubiq; lau
dem ferebat nycolai. Nunc potes
hunc impotens illi nominabat. T.
Oppidus sãs nycolao humiliter insis-
tens revelacione divina pruchus est
ad limina sancti gradium. ℣ Vocem siqui
de celo lapsa cuidam insinuat pluri
dignum episcopatu nycolaum. Ad.
Gaudebat plus quisque de tali
patrono letabatur heroes de tanto
pontifice qui ita se auctoritate et
gracia plenum exhibebat ut omni
generi curam & cpi dignitatem nõ
amitteret. Verum tempus nec de
ficiet quin & sermo deserit si de sin
gulis eius virtutis scribere temptaui
ero. Sed q̃ forte voluerit quale
se qũtumq; prebuerit mordacz
cõpunta dentem & ex subiectis e
uidenter agnoscere valebit. T. ℣
Quadam die tempestate sevissima q̃s
cari navis ceperunt scũm nocere nycola
um. Statim cessant tempestas. ℣.
Mox illis clamantibus apparuit q̃dam
dicens eis ecce assum q̃ vocatis me
Statim. In. ts. ti. Aurum igitur ferrum
aurum pris carz iopiam aurum prorsus
vitorium q; detestabilem flammã der
linis adeuit nycolaus. ℣ Cũ iuõ. ñ.

Innocenter puellis vium transcendens
evangelice instrucõnis discipulis esse ẽ
℣ Verba mea. ℟. Gloriam mundi spreuit
cum suis oblectacõnibus & ideo meruit
provehi ad limina sancorum gdũ. ℣ Do qd.
Quum igitur omnium cardinatur
iuriure corroborantur nycolaus.
& nichil sibi sed totum dei gracie
tribuerit. cepit ita choralare mira
culis. ut non tantum sui sed cetera
alicem quibuslibet oppressi angus
tijs invocato nomine eius statim
sentirent leuamen. Quadã uero
die cum quidam navis subita
mans tempestatis pulsaretur
adeo ut pariem illis in cõtaret os
mortem extimplo dissolutis fu
gore membris clamitabant. Ny
colae famule dei si vera sunt q̃ de
te audiuimus nunc ea nos liq
mo in periculo consilium exptam
ẽternis enim expeditantis fluctu
mais deo & tui liberacõni gracias
agamus. T. ℣ Audiens e cõsella
trium iuuenũ innocentiũ nec ꝑ ꝑcuum
quitorius ad locum. Quo fugant pler
tendi & liberant eos. ℣ Statimq; solu
tos a vinculis usq; ad pratum cõsil
lecum adduxit. Quo ita res
talia referentib; navis apparuit
quidam in similitudine viri di
centis eis. Vocatis enim me e
ce assum. Et cepit eos invidentib;
& aliis alijs q; adiuuare na
uis armamentis. Nec multo p
omnis pelagi cecidit fragor omnis
q; cessant tempestas. Tum leti
navie placata sulcantes equora
quantocius optatum sibi
portum. Qui egressi salutabant
quod nycolaus esset. Tu autẽ. ℣